

Hayat Kulvarı

– Karsî · 16 Kasım 2017

HAYAT KULVARI

Nedamet hırkasını üstüme örttü kader
Bir yanım düş kırığı öbür yanım feryatta
Yüreğimin yaşıyla ömrü suladı keder
Doğruldu rivayetler çehremde çıkan hatta

Defnedilen gönlüme çok azaplar verildi
Bin cefanın yükünü sırtladı bir kelime
Bağıma gül diyerek ne dikenler derildi
Tek başıma vefayı yüklediler belime

Acı bir name gibi kederle doldu zihnim
Beynimde entrikalar aldı başı yürüdü
Hayatın kulvarında bitmedi gitti vehmim
Bitmeyen tenakuzlar hep ardından sürüdü

Etrafıma bakındım herkeste ayrı bir dert
Kimi fakirlik çeker kimi aşktan yakınır
Cimri hayata karşı olmak gerekirdi mert
Eceli bilen insan neden candan sakınır?

Elinden geldiğince doğruya uymak hoştur
İnsanlık için zalim olmak en büyük ayıp
Dünyadan nezih ayrıl geri kalanı boştur
Böyle olmazdı hayat bilinseydi bu kayıp

Sabrımı okşadıkça baktım Mevlâ tek nedim
Amenna ömür boyu sabır en güzel hayır
Tövbe estağfurullah geç kalmakla halt yedim
Rabbime seslenerek dedim kulunu kayır
Murat Gökçe Karsî15.11.2017